

[Gade]

res egen situation. Den har jo slet ikke nævnt, at vi ikke kan løse vores landbrugsproblemer i forbindelse med vandmiljøplanen. Jeg synes også, vi laver et skønmaleri af vores fornuftige energihandlingsplan, når vi må konstatere, at en manglende effektiv indsats på transportsiden medfører, at vi ikke rigtig kan leve op til det. De store miljøforkerte investeringer Storebælt- og Øresundsforbindelsen nævnes slet ikke, og jeg ved ikke, om det bare skyldes en forglemmelse hos miljøministeren, at man ikke har nævnt Storebælt og Øresund, men det kunne jo godt være, at nogle ude i verden synes, det er lidt mærkeligt, at de ikke står i vores regeregørelse.

SF lægger vægt på tre punkter her før Rio-konferencen. Det er for det første de bindende reduktionsmål, jeg har været inde på. For det andet er det yderligere økonomiske midler. Nu kan jeg forstå, at udenrigsministeren lægger vægt på, at vi ikke skal give flere midler, men at det kun er de andre, der skal give flere.

Jeg vil støtte udenrigsministeren 120 pct. i presset på de lande, der ikke lever op til deres forpligtelser. Men når det er sagt, mener vi i SF også, at vi skal give os selv en ny forpligtelse. Det er derfor, vi har fremsat det forslag til folketingsbeslutning, som vi håber et flertal vil bakke op inden sommer, inden Riokonferencen, hvor vi pålægger os en forpligtelse til ½ pct. af BNP yderligere i løbet af den næste 5-års-periode. Derved – vil jeg gerne sige til udenrigsministeren – får udenrigsministeren faktisk nogle midler, der ville sætte ham i stand til at løse det problem, han før sagde til fru Dorte Bennedsen at han ikke kunne løse, ved at lave sådan en miljøsatsning ud over ulandshjælpen.

Der er ingen modsætning mellem det forslag, og at miljøsynet skal gennemintegreres i hele ulandsbistanden, men jeg er ked af, at udenrigsministeren benyttede lejligheden til at sige så kraftigt nej til, at vi fra dansk side skal øge vores bidrag. Jeg kan heller ikke tro, at et flertal i Folketinget har det synspunkt. Om de så er villige til i dag at bakke SF's synspunkt op, må vi så se.

Det tredje, jeg vil hæfte mig ved, er, at der skal oprettes et internationalt agentur for energieffektivitet og alternativ energi. Det er urimeligt, at det internationale samfund kun har et atomenergiagentur, når vi ved, at det er res-

sourceforbruget, der skal ned. Når vi ved, det er energisektoren, der er det vigtigste område at få begrænset, var det naturligt, at der blev oprettet et agentur for energieffektivitet og alternativ energi. Det, at vi har skrevet i dagsordenen, at vi skal fremme det, håber jeg betyder, at Danmark vil stille forslag om, at der laves et sådant agentur.

Til sidst vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg lægger vægt på, at vi i de kommende måneder kan få en sådan indsats fra EF og Vesteuropas lande i det hele taget, de nordiske lande og EF, at vi kan lægge pres på de øvrige OECD-lande – det er specielt USA, det handler om – men også, at vi viser vilje til at gøre noget selv og eventuelt også tage drøftelser med Japan for at se, om der kan laves en alliance. Man må ikke lade sig passivisere af, at USA stiller sig på bagbenene. Det er ganske vigtigt, at der er vilje til at gå selv.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg bliver nødt til at pointere, at taletiderne skal overholdes.

Tom Behnke (FP):

Da vores junglepolitiske ordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg læse følgende op:

At regeringen udfærdiger en handlingsplan for de tropiske skove, opfatter Fremskridtspartiet som bogstaveligt talt helt ud i skoven.

Der er mange forhold, der er betænkelige og kritisable ved regeringens forhold til de tropiske skove. I handlingsplanen angives det at være regeringens hensigt med handlingsplanen at samordne og yderligere betone den danske indsats, således at Danmark kan styrke sit bidrag til bestræbelserne på at bevare de tropiske skove.

Det lyder meget smukt, og tilhængerne af dette opfatter sikkert sig selv som idealistiske redningsfolk af det globale miljø. Reelt må man sige, at Danmarks indsats for at redde og bevare tropiske skove i så fjerne områder som Latinamerika, Asien og Afrika rækker langt ud over, hvad man med rimelighed kan forvente at et land med Danmarks størrelse og elendige økonomi skal tage sig af.

Som regeringens handlingsplan peger på, kan den slags indsats nemt opfattes som en form for imperialisme. Man kan jo også prøve